

DIN CUPRINS

Publicație editată de Aquatim
An 12, nr. 129. Tiraj: 1000 exemplare

5/2020

Cât de importantă este ziua de 14 mai

**CE a livrat României
158.000 de măști de protecție**

**Concursul internațional pentru tineri,
„Apa pe care o vrem”**

**Perito Moreno,
ghețarul „fermecat” al Patagoniei**

Aquatim a fost prezent în prima linie

Echipele Aquatim de mentenanță au contribuit la amenajarea spitalului militar de campanie, de la Stadionul CFR din Timișoara, prin asigurarea utilităților de apă și canalizare. Colegii noștri s-au ocupat de conectarea întregului ansamblu de tratament și izolare la rețeaua publică de apă, asigurarea sistemelor necesare pentru stingerea incendiilor, precum și de realizarea instalațiilor interioare de alimentare cu apă și canalizare. Lucrările la acest spital de campanie, ce va prelua cazurile ușoare și medii de pacienți cu coronavirus, au început recent și sunt în plină desfășurare.

Aquatim a susținut, încă de la declanșarea pandemiei, eforturile cadrelor medicale din „linia întâi”, prin donarea a câte 100.000 de lei pentru Spitalul de Boli Infecțioase „Victor Babeș” și Clinica de Anestezie și Terapie Intensivă din cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență „Pius Brînzeu” din Timișoara și prin conectarea zonei de carantină de la „Spitalul Victor Babeș” la apă și canalizare. Implicarea noastră în construcția spitalului de campanie din Timișoara este un gest firesc de susținere a comunității și de solidaritate cu eforturile comune de luptă pentru stoparea pandemiei.

L. LEORDEAN

În trei ore, UE a strâns o donație globală de 7,4 miliarde de euro

Ziua de 4 mai va rămâne în istoria Uniunii Europene drept momentul în care întregul continent a pus mână de la mână, în cadrul unei donații sanitare globale, și-a reușit performanța ca, în doar trei ore, să strângă 7,4 miliarde de euro pentru dezvoltarea unui vaccin împotriva virusului care a închis o lume întreagă.

Conferința internațională a donatorilor s-a desfășurat la Bruxelles, sub conducerea președintei Comisiei Europene (CE), Ursula von der Leyen. CE a promis un miliard de euro, Franța și Germania, de asemenea, au oferit peste un miliard de euro. Echipa Europa, cum a fost intitulată, a reușit, prin intermediul maratonului online, să ajungă la o sumă impresionantă, ce dă speranța unor studii rapide asupra vaccinului în care speră toți europenii. Numeroase țări și-au oferit sprijinul financiar, precum Marea Britanie, Italia, Spania, Polonia, Cehia, Turcia, Bulgaria, Croația, Slovenia, Letonia, Estonia, Austria, Danemarca sau Suedia.

Tot la nivel european, România a anunțat, prin intervenția ministrului Sănătății, o donație de 200.000 de euro. „Mulțumesc, România!” a fost mesajul oficialului european, von der Leyen.

La nivel mondial, state precum Canada, Australia, Arabia Saudită, Kuweit, Japonia, Coreea de Sud sau Iordania s-au alăturat apelului.

„4 mai 2020 va marca un punct de cotitură în lupta noastră împotriva coronavirusului, deoarece astăzi lumea se unește. Sunt încântată să dau lovitură de început și să anunț că CE mobilizează un miliard de euro pentru răspunsul global la coronavirus”, a declarat, la Bruxelles, Ursula von der Leyen.

La finalul maratonului, președinta Comisiei Europene a conchis: „Am făcut-o. În doar câteva ore am strâns 7,4 miliarde de euro pentru vaccin, diagnosticare și tratament. Asta va contribui la începerea unei cooperări globale fără precedent”.

C. RADOSAV

Continuitate și răspuns în starea de urgență

În lupta împotriva COVID-19, Aquatim a adoptat toate măsurile necesare, astfel încât activitatea să se desfășoare în condiții normale. Încă de la începutul stării critice a fost elaborat „Planul specific de continuitate și răspuns COVID-19” care cuprinde măsuri specifice de prevenție și de intervenție. În acest plan au fost identificate activitățile esențiale și rolurile critice, personalul de rezervă și au fost definite scenarii de acțiune în funcție de potențiala evoluție a pandemiei.

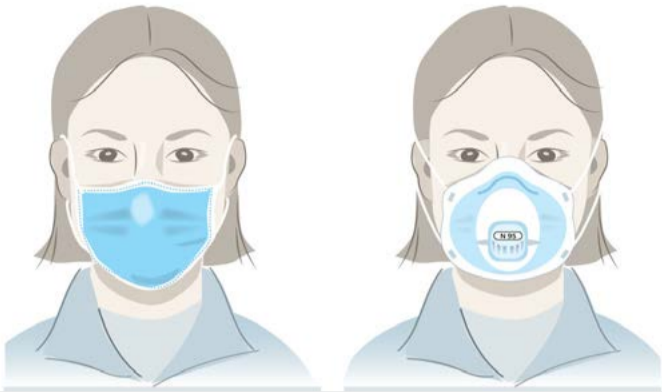
Pentru a asigura continuitate în prestarea serviciilor, Aquatim S.A. a luat la timp toate măsurile necesare de protecție, astfel încât utilizatorii, dar și propriii angajați, să beneficieze de condiții optime de siguranță în contextul pandemiei de coronavirus. Personalul de intervenție, din stațiile de tratare a apei potabile sau de epurare a apei uzate este mult mai mobilizat decât de obicei pentru a asigura continuitatea și funcționalitatea sistemelor. S-au asigurat măsuri de dezinfectie, igienizare, s-au creat stocuri de echipamente de protecție individuale, dezinfectanți și materii prime pentru producție, s-au operaționalizat proceduri specifice de lucru. Pe perioada de urgență au fost limitate doar activitățile ce presupun interacțiunea cu clienții și au fost repriorizate lucrările planificate, astfel încât să se diminueze întreruperile programate ale alimentării cu apă.

Pe toată această perioadă, Aquatim a încurajat clienții să folosească modalități de relaționare on-line sau telefonic pentru soluționarea diverselor probleme apărute. A fost limitat sau suspendat accesul în anumite locații, inclusiv în birourile de relații cu clienții, și a fost redirecționată comunicarea și corespondența către canale electronice. Mai mult, Aquatim a încurajat autocitirea apometrelor și a plății on-line a facturilor, metode ce contribuie totodată, prin distanțare socială, la prevenția răspândirii noului coronavirus.

Siguranța angajaților este și rămâne o prioritate pentru companie. Pe perioada stării de urgență nu a încetat nici un contract de muncă și nu există salariați aflați în șomaj tehnic. Pentru limitarea răspândirii COVID-19 și pentru protejarea angajaților, acolo unde a fost posibil, a fost implementat contractul de muncă de la domiciliu.

CRISTINA BORCA

Comisia Europeană a livrat României 158.000 de măști de protecție

ECO

În cadrul planului general european de luptă împotriva coronavirusului, recent, în țara noastră au ajuns 158.000 de măști de protecție din partea Comisiei Europene, ca urmare a achizițiilor efectuate de Executivul european pentru statele membre.

Produsele au ajuns în rezerva Ministerului Sănătății pentru completarea stocurilor, urmând a fi distribuite în funcție de evoluția pandemiei și a necesităților către furnizorii de servicii medicale și direcțiile de sănătate publică.

Comisia Europeană a transmis că, în zilele următoare, 1,5 milioane de măști medicale vor fi distribuite unui număr de 17 state membre (inclusiv României) și Regatului Unit, pentru a proteja cadrele medicale împotriva noului coronavirus.

Această ultimă livrare de măști din partea UE face parte dintr-o nouă achiziție de 10 milioane de măști, finanțată de Comisie, în cadrul Instrumentului pentru sprijin de urgență, cu scopul de a oferi ajutor direct statelor membre pentru a atenua consecințele imediate ale pandemiei și pentru a anticipa nevoile legate de relaxarea restricțiilor și de redresarea economică.

Țările care găzduiesc rezerva rescEU și, prin urmare, sunt responsabile pentru procurarea echipamentelor, sunt România și Germania. Comisia Europeană finanțează în proporție de 100% achiziționarea măștilor și a altor echipamente. În perioada următoare vor urma mai multe livrări.

În altă ordine de idei, Comisia Europeană a anunțat, tot ieri, că 8 proiecte de cercetare la scară largă, menite să dezvolte tratamente și metode de diagnosticare pentru coronavirus, au fost selectate în cadrul unei cereri accelerate de propuneri lansate în luna martie de Inițiativa privind medicamentele inovatoare (IMI), un parteneriat public-privat între CE și industria farmaceutică reprezentată de Federația Europeană a Industriei și a Asociațiilor Farmaceutice (EFPIA).

Comisia și-a majorat angajamentul la 72 de milioane de euro (față de cele 45 de milioane de euro prevăzute inițial) din programul Orizont 2020, programul UE pentru cercetare și inovare. 45 de milioane de euro vor fi furnizate de industria

farmaceutică, partenerii IMI asociați și alte organizații implicate în proiecte, totalul investițiilor ridicându-se la 117 milioane de euro.

Dintre cele 8 proiecte finanțate în cadrul cererii de propuneri IMI, 5 se axează pe metode de diagnosticare și 3 pe tratamente. Cele care se axează pe instrumentele de diagnosticare intenționează să dezvolte dispozitive care pot fi utilizate oriunde, cum ar fi în cabinetele medicale sau în propria casă a pacientului și pot produce rezultate rapide în 14-40 minute. Celelalte proiecte se vor concentra asupra dezvoltării de tratamente.

În total, proiectele reunesc 94 de organizații, cum ar fi universități, organizații de cercetare, întreprinderi și organisme publice.

CRENGUȚA RADOSAV

Cât de importantă este ziua de 14 mai

**AQUA
TEHNICA**

Din cele mai vechi timpuri, au existat oameni dedicați și încercări susținute de-a preveni bolile contagioase cu mortalitate ridicată, cum ar fi variola, cu o rată de 30%. Interesant este un text care datează din jurul anului 1500 î.e.n., în care este descris un procedeu empiric de imunizare împotriva variolei (variolizarea), care îi este atribuit lui Dhanwantari, părintele medicinei vechi:

„Se ia pe vârful unei lanțete lichidul pustulei și se fac înțepături în braț, între umăr și cot, până când apare sângele; pe urmă se amestecă lichidul cu sânge, după care febra va apărea.”

Pe 14 mai 1796, medicina a fost, categoric, revoluționată, atunci când Edward Jenner a testat vaccinul contra variolei pe James Phipps, fiul grădinarului său, în vârstă de opt ani, suferind de această boală.

Edward Jenner (17 mai 1749 - 26 ianuarie 1823) a fost un doctor din Berkeley, Gloucestershire, Anglia, cunoscut pentru cercetarea și munca lui introducând un vaccin pentru variolă, o boală care a ucis milioane de oameni de-a lungul secolelor.

Pe când era ucenicul unui chirurg de țară în Berkeley, el a observat că mulgătoarele de la ferme, care se îmbolnăveau de vaccină (variola vacilor, care produce o formă ușoară de boală la om), nu se mai îmbolnăveau ulterior de vărsatul negru (variola umană).

Jenner și-a continuat studiile medicale la Londra, sub îndrumarea profesorului John Hunter, i-a vorbit acestuia despre observațiile sale și a primit următoarea replică: *Nu te gândi, Jenner, încearcă!* Se reîntoarce în Berkeley pentru a practica medicina și, în luna mai a anului 1796, când la o fermă din împrejurimi izbucnește o epidemie de

vaccină (variola vacilor), Jenner are ocazia să experimenteze un procedeu empiric, asemănător cu variolizarea.

Pe 14 mai 1796, el face două incizii mici în brațul unui băiețel de 8 ani, James Phipps, peste care aplică secreții colectate dintr-o pustulă a unei mulgătoare bolnave de variola vacilor. La locul inciziei s-a produs o pustulă asemănătoare celei din variolă, care s-a vindecat în scurt timp. Pentru a verifica eficiența procedurii, șase săptămâni mai târziu, pe 1 iulie, Jenner îl infectează deliberat pe Phipps cu variolă umană, dar Phipps nu face boala.

Încurajat de acest rezultat, Jenner repetă experiența pe încă 8 copii, inclusiv pe fiul său, obținând același efect. Întocmește un raport, pe care îl trimite la Royal Society. Raportul este respins, deoarece argumentația este considerată insuficientă. După mai multe experimente, Jenner își completează lucrarea și o publică singur, sub titlul „Anchetă asupra cauzelor și efectelor vaccinei variolei, o boală care a fost descoperită în unele comitate din vestul Angliei, în special în Gloucester, și cunoscută sub denumirea de variola vacilor”.

Jenner a denumit vaccin substanța folosită pentru transmiterea variolei vacilor, după denumirea în limba latină a acestei boli (lat. vaccinia, derivat din lat. vacca – vacă). El a denumit vaccinarea procedeul utilizat pentru protejare împotriva variolei. Lumea medicală, reticentă la început, a sfârșit prin a accepta metoda de vaccinare a medicului englez, care s-a extins rapid în Europa, deși cauza bolii rămânea necunoscută.

Importanța descoperirii lui Jenner a fost recunoscută foarte repede și, în mai puțin de zece ani, vaccinarea a început să fie utilizată în întreaga lume pentru protejarea împotriva variolei. Ulterior,

Louis Pasteur a propus ca numele de vaccinare să fie dat întregii proceduri de protejare a subiecților de boală prin inocularea unei substanțe externe.

Cu o istorie a medicinei, a vaccinurilor îndeosebi, atât de captivantă și importantă, lupta prezentă a planetei cu pandemia generată de Covid-19 are toate șansele să fie una una câștigătoare. Știința a evoluat incredibil, slujitorii ei sunt dedicați noilor provocări, oricât de mari și complicate ar părea, convinși că orice boală are și-un leac. Pe care ni-l vor oferi în curând, după cum ne asigură. Să credem în ei!

CRENGUȚA RADOSAV

Concursul internațional pentru tineri, „Apa pe care o vrem”

În octombrie 2019, Rețeaua globală a muzeelor apei (WAMU-NET) a lansat „Apa pe care o vrem” (The Water We Want), primul său concurs cu premii pentru tineret. Competiția a fost una de creație artistică vizuală – fotografie, desen, video, – adresată grupelor de vârstă 6-12 ani și 13-18 ani, tematica aleasă fiind moștenirea și viitorul apei. Tema Zilei Mondiale a Apei 2020 „Apa și schimbările climatice”, cât și obiectivul nr. 6 de dezvoltare durabilă – Apa pentru toți, de pe Agenda 2030 a Națiunilor Unite sunt repere cheie pentru alegerea subiectelor pe tema dată.

Studenti, profesori și muzee de apă din toată lumea au participat la concurs cu mult entuziasm și lucrări extrem de creative, în ciuda provocărilor din ultimele luni.

Juriul desemnat de WAMU-NET a anunțat în 18 mai, de Ziua Internațională a Muzeelor, lucrările câștigătoare ale competiției internaționale. Acestea aparțin unor tineri din Bangladesh, India, Tunisia, Ecuador, Mexico și China și au fost selectate dintre cele înscrise de aproape șapte mii de concurenți din toată lumea. Calitatea lucrărilor depuse s-a dovedit a fi atât de impresionantă, încât juriul a acordat, de asemenea, mențiuni speciale pentru fiecare categorie (desene, fotografii, videoclipuri) și pentru fiecare grupă de vârstă (6-12, 13-18), au precizat organizatorii.

O lucrare din România primește o mențiune specială

Printre lucrările ce au primit mențiuni din partea juriului se numără și una din România, înscrisă în concurs prin Compania de Apă Someș, ce gestionează Muzeul Apei „Leonida Truță” din Cluj și este unul dintre membrii fondatori ai rețelei WAMU-NET. „La concursul lansat de compania noastră s-au înscris 75 de elevi, din județele Cluj și Salaj. Lucrările au fost surprinzătoare, pline de creativitate și au dovedit că tinerii și chiar și copiii de vârste mici conștientizează problemele serioase de mediu cu care ne confruntăm la nivel global. Nu a fost deloc ușor să alegem cinci finaliști pentru jurizarea finală”, a declarat Lucian Croitoru, Director relații publice al Companiei de Apă Someș SA.

Lista completă a lucrărilor premiate este disponibilă pe site-ul rețelei muzeelor apei, iar cele șase lucrări premiate, mențiunile speciale, împreună cu încă circa o sută de lucrări selectate vor fi prezentate în curând într-o expoziție online digitală. Uzina de Apă Industrială din Timișoara, ce s-a alăturat anul trecut rețelei internaționale a muzeelor apei, sprijină această inițiativă și va promova, de asemenea, lucrările expoziției digitale „Apa pe care o vrem” în mediul online.

„Este important să reamintim că toate instituțiile și muzeele care aspecte legate de apă, fie

Apa pădurii, lucrare trimisă de Muzeul Apei din Bangladesh și Action Aid, Dhaka, premiu la categoria desen, 6-12 ani

hidrotehnice, naturale, artistice, trebuie să acorde atenție nu numai păstrării și transmiterii corecte a unor straturi dense de istorie încapsulate de prețiosul nostru lichid vital, ci și legăturilor cu criza globală a apei.”, a declarat Eriberto Eulisse, director al rețelei muzeelor apei.

WAMU-NET reunește organizații din toată lumea, prin preocuparea lor comună de a evidenția importanța istorică și culturală a apei, precum și de a conștientiza publicul larg asupra prețurii acestei resurse. Rețeaua a fost integrată în anul 2018 Programului Hidrologic Internațional UNESCO, ca o inițiativă asociată acestuia.

LOREDANA LEORDEAN

Ecologizarea râurilor, un pas spre oceane mai curate

În fiecare an, milioane de tone de plastic ajung în oceane. Multe dintre aceste deșuri sfârșesc în așa numitele insule de gunoaie, formate, în larg, cu ajutorul curenților. Proiectul The Ocean Cleanup, despre care am mai scris în cadrul Aquaștirilor, își propune să înlăture aproximativ 90% dintre aceste deșuri în următorii ani, înainte de a fi prea târziu pentru ecosistemele marine și înainte ca răul produs de plasticul din ape să devină iremediabil.

Observând că o mare parte din deșeurile din oceane sunt aduse de râuri, specialiștii antrenați în acest proiect ambițios au dezvoltat soluții și pentru interceptarea eficientă a plasticului din râuri, înainte ca acesta să ajungă în ocean. S-au amplasat echipamente de preluare a deșeurilor în 1000 de locații din întreaga lume și se dorește ca, în termen de 5 ani, această metodă să ducă la scăderea cu 80% a cantității de plastic care ajunge în oceane. Însă, așa cum au remarcat cei implicați în acțiune, plasticul reprezintă doar o parte din deșeurile „pescuite” din râuri.

Dacă echipamentele instalate în oceane adună pe lângă plastic în general năvoade de pescuit și frânghii folosite de pescari, în râuri situația este foarte diferită. Râurile aduc cu ele lemne, vegetație, mâncare stricată, animale moarte și o plantă extrem de invazivă și dăunătoare – zambila de apă, care „sufocă” vegetația acvatică și afectează ecosistemele din râuri.

Spre surprinderea specialiștilor, alături de deșeurile mai sus menționate, echipamentele amplasate pe râuri mai „culeg” și alte obiecte, pe care nu te-ai aștepta să le vezi în apă, ca de exemplu mobilă, saltele, scutece și ursuleți de pluș, frigider și cauciucuri de mașini. La toate cele de mai sus se adaugă, evident, omniprezentul plastic, în toate formele lui: pet-uri, farfurii, tacâmuri, pahare, jucării etc...

Mai mult, în unele locații unde sunt amplasați interceptorii, nu există stații de epurare, iar apa uzată ajunge direct în râuri, ceea ce îngreunează activitatea echipamentelor de colectare a deșeurilor.

În unele orașe, cum ar fi Santo Domingo, din Republica Dominicană, nu există locații viabile pentru depozitarea deșeurilor extrase din râuri, așadar acolo lucrurile vor evolua treptat, mai întâi prin extragerea și studierea deșeurilor aduse de râu, apoi, cu ajutorul autorităților, se va implementa un sistem eficient de sortare și reciclare a materialelor.

Prin folosirea tehnologiilor inovatoare, sperăm ca astfel de programe de ecologizare a apelor să ajute la reducerea cantităților uriașe de deșuri care ne distrug cea mai importantă resursă necesară pentru supraviețuirea noastră ca specie. Pe lângă aceste programe însă, noi trebuie să acționăm la nivel individual pentru a opri poluarea apelor. Să fim atenți și conștienți că albiile râurilor nu sunt coșuri de gunoi și că deșeurile pe care le aruncăm noi acum în mod neglijent, se pot întoarce (și se vor întoarce) împotriva noastră în modul cel mai propriu – în paharul cu apă.

CRINA CHIRILĂ

Să înțelegem amprenta de apă

Apa dulce disponibilă nu reprezintă decât 2,5% din apa de pe planetă. O cantitate infimă, pe care trebuie să o protejăm. Consumăm zilnic apă, ca să ne hidratăm, să ne spălăm, să facem curat și să spălăm rufe. Dar consumăm apă și indirect, când ne îmbrăcăm, mâncăm și ne deplasăm. Amprenta de apă a unui produs este cantitatea totală de apă dulce folosită la fabricarea aceluia.

De exemplu, amprenta de apă a unei felii de pâine (30g) este de 40 de litri, adică pentru producerea sa se consumă 40 de litri de apă, echivalentul a două ture de mașină de spălat vase. Pentru o ceașcă de cafea se consumă 140 de litri, echivalentul a două dușuri, iar pentru un bol de orez (100 g) 340 de litri, echivalentul a 5 ture de mașină de spălat rufe. O felie de carne de vită (220 g) are o amprentă de apă de 3.100 de litri, echivalentul a 20 de căzi de baie pline, o pereche de jeansi una de 11.000 de litri, echivalentul consumului de apă al unei familii de 4 persoane timp de 3 săptămâni, iar un automobil una de 30.000 de litri, adică echivalentul unei piscine pline pe jumătate.

Noi consumăm în medie 150 de litri de apă de robinet pe zi. 93% pentru igienă și trai (duș, toaletă, întreținerea locuinței, udatul grădinii) și 7% pentru prepararea hranei și băut.

Calculul amprentei noastre de apă nu se oprește însă la aceste utilizări, ci include și serviciile pe care le întrebuițăm: școli, spitale, restaurante etc. Dar în primul rând cuprinde realizarea produselor consumate. De exemplu, degustarea unei cești de cafea corespunde în realitate unui consum de 140 de litri de apă, care au fost necesari pentru creșterea arborelui de cafea, recoltare, transport, ambalare, vânzare și preparare, fabricarea ceștii din care bem.

Sursa: <https://www.usagers.leau.bordeaux-metropole.fr/>

ALEX POTCOAVĂ

Perito Moreno, ghețarul „fermecat” al Patagoniei

AQUA
NATURA

Fanii universului ficțional din *Urzeala tronurilor* ar face cu siguranță imediat legătură între un ghețar absolut spectaculos din Patagonia și celebrul Zid din gheață, păzit de Rondul de Noapte, zid ce desparte regatul Westeros de ținuturile înghețate din nord și amenințarea Umblătorilor Albi.

Perito Moreno, căci acesta este numele ghețarului din lumea noastră nu a fost sursa de inspirație a lui George R. R. Martin, autor al celebrei serii menționate, care a creditat Zidul lui Hadrian, din Anglia și experiența unei ierni cumplite pe străzile din Chicago, în anul 1967, ca fiind baza reală a Zidului fermecat imaginat de el.

Cu toate acestea, asemănarea există, iar ecranizarea de succes a HBO, care a făcut

universul GOT (engleză *Game of Thrones*) vizibil și atât de „palpabil” a contribuit cu prisosință la acesta. Perito Moreno este un veritabil spectacol de gheață.

Ghețarul, situat în Parcul Național Los Glaciares din sud-vestul provinciei Santa Cruz, din Argentina, este o formațiune cu o suprafață de 250 km², o lungime de 30 km și aproximativ cinci kilometri lățime. Baza ghețarului este în apă, în Lacul Argentino, iar înălțimea zidului de gheață, de o superbă culoare alb-albastră, ce se ridică deasupra apei depășește 70 de metri. Dacă ne gândim la el ca la un „cub” uriaș de gheață, Perito Moreno este al treilea „rezervor” înghețat de apă dulce din lume.

Ghețarul a fost numit după exploratorul Francisco Moreno, un pionier care a studiat regiunea în secolul 19 și a jucat un rol major în apărarea teritoriului Argentinei în conflictul disputat la frontiera cu Chile.

Nu doar mărimea și aspectul său fac din Perito Moreno o atracție turistică majoră a Patagoniei argentinienne. Spre deosebire de alți ghețari, care

se topesc, încet-încet, victime ale schimbărilor climatice, Perito Moreno crește! Specialiștii nu au căzut de acord asupra cauzei fenomenului, dar sunt în consens în ce privește consecințele.

Pe măsură ce ghețarul acumulează în volum, vârful său avansează în apele lacului, cu un efect de „baraj”, iar presiunea apei face ca în enorma masă de gheață să apară fisuri și crevase și să se formeze un spectaculos tunel, prin care curge apa din spatele ghețarului. Arcada acestui tunel se prăbușește odată la 2-3 ani. Blocuri mari de gheață se desprind, de asemenea, periodic din ghețar și se prăbușesc în apele lacului, într-un spectacol fascinant de sunet și imagine, ce evocă scene memorabile pentru iubitorii universului GOT.

Imaginea magnifică a ghețarului ridicându-se deasupra apelor lacului a fost folosită în materialele de campanie ale Zilei Mondiale a Apei 2020, a cărei temă a fost *Apa și schimbările climatice*.

Mărturisesc că mă număr printre aceia ce așteaptă cu înfrigurare sfârșitul bătăliei tronurilor, imaginat de George R.R. Martin și o ultimă călătorie în Westeros. Și ca un fan declarat, nu pot să nu spun mai departe ce am văzut în lumea de gheață și foc... Mesajul unei crize inevitabile care amenință întreaga planetă este destul de clar în GOT: anotimpurile sunt două în loc de patru și durează ani la rând, în loc de luni, iernile sunt tot mai lungi iar oamenii, prea prinși în conflicte și jocuri de putere, ignoră pericolul global al schimbărilor climatice. Fără un Zid și paznicii săi loiali, ce ne mai desparte oare, în lumea noastră, de noaptea cea lungă?

LOREDANA LEORDEAN

Cea mai mare oglindă naturală a lumii, Salar de Uyuni

În sud-vestul Boliviei se află o veritabilă minune a lumii. Un platou salin cu o întindere de 4000 de mile, unic, spectaculos, ireal. Vara, acesta reprezintă o sursă importantă de litiu și sare, dar în timpul sezonului ploios se transformă în ceva incredibil: cea mai mare oglindă naturală din lume!

Situată în creasta Anzilor, câmpia de sare din Bolivia, cunoscută ca Salar de Uyuni, este rezultatul a mii de ani de transformări a unor lacuri preistorice. Terenul este acoperit cu metri de sare, ceea ce creează o uimitoare suprafață plană, de altă lume. Minunea se întâmplă în anotimpul ploios și atrage mii de turiști și fotografi din întreaga lume: norii și albastrul cerului se reflectă în oglinda naturală, într-un peisaj ireal. Ridici privirea și vezi cerul. Cobori privirea și vezi tot cerul.

Practic, este ca și cum ai pluti pe un cer imens, infinit. Sezonul umed transformă deșertul într-un lac de sare enorm, ce are între 6 și 20 cm adâncime, traversabil cu barca sau chiar mașina. În acest timp, lacul de sare acoperit superficial de oglinzi perfecte pentru cer, creează iluzia de...autentic infinit.

În mijlocul acestui lac, există un hotel construit în întregime din sare naturală. Se numește Playa Blanca și nu are pic de energie electrică sau facilități, iar apa trebuie adusă de la mare depărtare. Oferă, în schimb, liniște totală, frumusețe austeră și un cer de noapte incredibil.

Câmpia de sare din Bolivia este ideală pentru calibrarea echipamentelor de măsurare a sateliților, deoarece se întinde pe o suprafață mare, reflectorizantă, similară plăcilor de gheață.

Pe platoul salin se regăsește încă o atracție turistică: un imens cimitir de trenuri vechi. Aflat în afara orașului Uyuni, cimitirul este legat de acesta prin șinele de tren. Odată, Uyuni servea ca centru de colectare a sării extrase de pe imensul platou salin. Șinele sunt opera unor ingineri britanici care sperau că Bolivia se va dezvolta prin intermediul unui sistem bun de transport. N-a fost așa. În ciuda eforturilor de a păstra intacte aceste mijloace de transport, investiția s-a dovedit a fi un eșec, din cauza atacurilor frecvente ale indigenilor.

Dincolo de orice, Salar de Uyuni a fost și este un loc unic, de-o frumusețe rară, ce trebuie văzut măcar o dată-n viață, spun absolut toți cei care au avut șansa de-a ajunge acolo.

CRENGUȚA RADOSAV

AQUAȘTIRI

Publicație lunară editată de Aquatim SA

www.aquastiri.ro

Redactor-șef: Crenguța Radosav

Redactori: Alin Anchidin

Crina Chirilă

Loredana Leordean

Cap limpede: Robert Șerban

Design: Loredana Tîrzioru

Tehnoredactare: Alina Guțuleac

Contact: 0256 201370

E-mail: aquastiri@aquatim.ro